

Viite

EU/2020/1450

Asia

OSA; U 62/2020 vp; sisäministeriön täydentävä asiantuntijalausunto

Sisäministeriön maahanmuutto-osasto täydentää yllä mainittua U-kirjelmää ja valiokunnalle annettuja asiantuntijalausuntoja, erityisesti lausuntoa SM2021-00092, toimittamalla pyydetysti lisäselvitystä seuraavista seikoista.

Yhteistä turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintakehystä koskien valiokunta pyysi tarkempaa ja konkreettisempaa kuvausta muuttoliikkeen hallintakehyksestä ja sen hyödynnettävyydestä. Vastuunmäärittämistä koskien valiokunta tiedusteli, minkä valtion tehtävänä on määrittää turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio ja miten määrittäminen on tarkoitus tehdä; mikä on hakijan siteiden merkitys vastuuvaltion määrittämisessä (esimerkiksi sisaruus) ja muista perusteista, joilla on vaikutusta vastuuvaltion määräytymiseen; miten vastuunmäärittämismenettelyä ehdotetaan selkeytettäväksi ja tarkempaa tietoa hakijan velvoitteista. Yhteisvastuumekanismeja koskevin osin valiokunta tiedusteli aikaisempien sisäisiä siirtoja koskeneiden neuvoston päätösten viitetietoja.

Järjestelmä, jolla määritetään, mikä jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä, on yhteisen turvapaikkajärjestelmän kulmakivi. Tällä hetkellä voimassa on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 604/2013 kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta. Tämä asetus ehdotetaan nyt korvattavaksi uudella turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaa koskevalla asetuksella (COM(2020) 610 final - U 62/2020 vp).

1. Yhteinen turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintakehys

Hallintakehystä koskevat säännökset ovat ehdotuksen II osassa, joka koostuu viidestä artiklasta (art. 3-7). Yhteisen kehysten tavoitteena on edistää kokonaisvaltaisen lähestymistavan soveltamista turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaan yhdenmukaisen päätöksenteon sekä yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatteiden pohjalta. Komission ehdotuksen mukaan yhteistä kehystä tarvitaan, jotta voidaan tehokkaasti puuttua yhä yleistyvään ilmiöön, jossa maahan pyrkii yhtä aikaa sekä kansainvälistä suojelua tarvitsevia, että muita henkilöitä, ja todeta se, että unioniin luvattomasti saapuvista maahantulijoista aiheutuvan haasteen ratkaisemisen ei pitäisi olla yksittäisten jäsenvaltioiden vaan koko EU:n vastuulla.

Tarve lähestyä muuttoliikekysymystä kokonaisvaltaisesti on vakiintunut viime vuosien keskusteluissa yhteisen järjestelmän uudistamisesta. Nyt tämän lähestymistavan keskeiset elementit määriteltäisiin ehdotuksen 3 artiklassa. Tätä lähestymistapaa sovellettaisiin kaikkiin muuttoliikereitteihin, jotka vaikuttavat turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaan, ja se käsittää toimia sekä EU:n sisällä, ulkorajoilla että EU:n ulkopuolella yhteistyössä kolmansien valtioiden ja muiden kumppanien kanssa.

Yhdennetyn päätöksenteon periaate tarkoittaa sitä, että unionin ja jäsenvaltioiden tulee varmistaa turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaan liittyvän politiikan johdonmukaisuus sekä sisäisen että ulkoisen ulottuvuuden osalta. Jäsenvaltioilla olisi myös oltava riittävät taloudelliset ja henkilöresurssit sekä infrastruktuuri turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaan liittyvän politiikan tehokasta täytäntöönpanoa varten (art. 4). Jäsenvaltioiden tulisi veloitteidensa täytäntöönpanossa noudattaa myös yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatetta ja otettava huomioon unionin turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaa koskevan politiikan vaikuttavuuteen liittyvät yhteiset edut. Artiklan mukaan jäsenvaltioiden on muun muassa tarjottava pääsy kansainvälisen suojelun piiriin ja asianmukaiset vastaanotto-olosuhteet niitä tarvitseville, mahdollistettava kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastaavan jäsenvaltion määrittämistä koskevien sääntöjen tehokas soveltaminen, palautettava laittomasti oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset, estettävä laitonta muuttoliikettä ja luvaton liikkumista jäsenvaltioiden välillä sekä annettava tukea muille jäsenvaltioille yhteisvastuutoimien muodossa (art. 5).

Komissio on ehdotusta koskevissa keskusteluissa painottanut, että yllä kuvatuilla yleisillä, jäsenvaltioiden toimintaa ohjaavilla periaatteilla ei ole tarkoitus luoda jäsenvaltioille uusia, oikeudellisesti sitovia veloitteita eikä myöskään luoda uutta toimivaltaa tai vaikuttaa jäsenvaltioiden ja unionin väliseen toimivallan jakoon. Tarkoituksena on ainoastaan koota yhteen ne periaatteet, joiden pohjalta muuttoliikettä pyritään unionissa hallitsemaan ja näin osoittaa suuntaa yhteisille toimille ja edesauttaa toimien vaikuttavuutta.

Kokonaisvaltaisen lähestymistavan piiriin kuuluvien eri osatekijöiden täytäntöönpanoa seurattaisiin unionin ja kansallisen tason strategiatyöllä (art. 6). Kansallisten strategioiden tulisi sisältää tiedot siitä, miten jäsenvaltio panee täytäntöön hallintakehyksessä vahvistetut periaatteet ja niistä johtuvat veloitteet. Näissä strategioissa olisi otettava huomioon myös Euroopan unionin turvapaikkaviraston ja Frontexin toteuttaman seurannan, neuvoston asetuksen (EU) N:o 1053/2013 mukaisesti tehdyn arvioinnin sekä asetuksen (EU) XXX/XXX [seulontaa koskeva asetus] 7 artiklan mukaisesti toteutetun seurannan tulokset. Komission puolestaan hyväksyisi eurooppalainen turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintastrategian, joka perustuisi unionin virastojen laatimiin asiaa koskeviin raportteihin ja analyysiin sekä jäsenvaltioiden kansallisiin strategioihin. Strategia annettaisiin Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Tämän lisäksi komissio julkaisisi vuosittain muuttoliikkeen hallintaa koskevan kertomuksen, joka sisältää lyhyen aikavälin ennusteen muuttoliiketilanteen kehityksestä ja mahdollistaa nopean reagoinnin mahdollisiin muutoksiin. Lisäksi kertomuksessa esitetään arvio etsintä- ja pelastusoperaatioiden jälkeisten maihinnousujen kokonaismäärästä ja tarvittavien yhteisvastuutoimien määrästä, mikä linkittää kertomuksen ehdotuksen IV osassa käsiteltyyn yhteisvastuumekanismiin.

Muuttoliikkeen hallintakehystä koskeva osio käsittää myös säännöksen yhteistyöstä kolmansien maiden kanssa palauttamisen ja takaisinoton helpottamiseksi. Menettely perustuisi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 810/2009 (viisumisäännöstö) mukaisesti tehtyyn analyysiin tai muihin saatavilla oleviin tietoihin, ja siinä olisi otettava huomioon unionin suhteet kyseiseen kolmanteen maahan.

2. Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan valtion määrittäminen

Määrittämismenettely sekä ehdotukset sen selkeyttämiseksi ja tehostamiseksi

Voimassa olevan asetuksen mukaan vastuuvaltion määrittää se valtio, jossa ensimmäinen kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty. Jotta varmistettaisiin, että vastuun myös tosiasiallisesti määrittää ns. ensimmäinen hakuvaltio, komission ehdotuksen mukaan vastuun määrittäisi nyt se valtio, jossa ensimmäinen hakemus on rekisteröity. Myös velvoite aloittaa vastuun määrittäminen sidottaisiin nyt hakemuksen rekisteröintihetkeen, ja jos vastuuvaltiota ei voida määrittää asetuksessa määriteltyjen perusteiden mukaisesti, ensimmäinen jäsenvaltio, jossa hakemus on rekisteröity myös vastaisi sen käsittelystä. Sitomalla vastuunmäärittämismenettely edellä kuvatulla tavalla hakemuksen rekisteröintihetkeen nykyisen jättämishetkeen sijasta pyritään torjumaan luvaton edelleen liikkumista. Nyt hakijan olisi aikaisempaa vaikeampi välttää vastuunmäärittäminen ensimmäisessä valtiossa liikkumalla luvattomasti toiseen valtioon

hakemuksen rekisteröinnin jälkeen mutta ennen sen jättämistä. Tässä on huomattava yhteys ehdotettuun menettelyasetukseen, jonka tämänhetkisen version mukaan hakemus on jätettävä viimeistään 21 päivän kuluessa sen rekisteröinnistä. Hakijalle ehdotetaan myös veloitetta tehdä hakemus tietyssä jäsenvaltiossa (ks. alla hakijan velvoitteista esitetty).

Jäsenvaltion, jossa hakemus on ensin rekisteröity, tulee ennen vastuuperusteiden soveltamista arvioida, onko perusteltuja syitä katsoa hakijan olevan vaaraksi kansalliselle turvallisuudelle ja yleiselle järjestykselle. Jos arviointi osoittaa, että hakija aiheuttaa turvallisuusriskin, kyseisestä jäsenvaltiosta tulee vastuussa oleva jäsenvaltio.

Asetuksessa lyhennetään menettelyn eri vaiheiden määräaikoja. Tavoitteena on nopeuttaa määrittämismenettelyä ja hakijoiden pääsyä turvapaikkamenettelyn piiriin. Tämä koskee määräaikoja, jotka on asetettu vastaanottopyynnön esittämiselle ja siihen vastaamiselle sekä takaisinottoilmoituksen lähettämiseksi ja siirtopäätöksen tekemiselle.

Jos ensimmäinen valtio, jossa hakemus on rekisteröity, katsoo, että toinen jäsenvaltio olisi vastuussa hakemuksen käsittelystä, sen tulee ehdotuksen mukaan esittää vastaanottopyyntö kahden kuukauden (Eurodac- tai viisumitietojärjestelmästä saadun osuman perusteella kuukauden) kuluessa. Molemmat määräajat olisivat kuukauden lyhyemmät kuin voimassa olevassa asetuksessa, ja määräaika alkaisi rekisteröintihetkestä jättämishetken sijaan. Pyyntö on perusteltava, ja siinä on esitettävä ne todisteet ja aihetodisteet, joihin vastuu perustuu, joiden perusteella pyynnön saaneen jäsenvaltion viranomaiset voivat tarkistaa, onko se vastuussa hakemuksen käsittelystä. Jos pyyntöä ei määräajassa tehdä, vastuu on valtiolla, jossa ensimmäinen hakemus on rekisteröity.

Pyyntöön on vastattava tilanteesta riippuen kuukauden tai kahden viikon kuluessa sen saamisesta (vrt. voimassa olevan asetuksen 2 kk). Jos pyynnön tueksi on esitetty todisteita, joiden perusteella asetuksen mukainen vastuu määräytyy, se on hyväksyttävä, jollei niitä kumota vastaanäytöllä. Vastuu on tunnustettava myös, jos aihetodisteet ovat keskenään yhdenmukaisia, todennettavia ja riittävän yksityiskohtaisia vastuun määrittämiseksi. Vastuuvaltio ei siten voi valita, hyväksyykö se pyynnön vai ei. Jos vastausta ei anneta määräajassa, pyyntö katsotaan hyväksytyksi. Valtiolla on myös velvoite ottaa hakija alueelleen.

Kuten voimassa olevassa asetuksessa, vastuuvaltiolla on velvoite ottaa takaisin henkilö, joka on tehnyt uuden hakemuksen toisessa valtiossa tai joka oleskelee siellä luvottomasti. Kuten vuonna 2016 ehdotettiin, nykyiset takaisinottopyynnot on muutettu pelkiksi takaisinottoilmoituksiksi, koska vastuussa oleva jäsenvaltio käy selvästi ilmi Eurodac-osumasta. Ilmoitus on esitettävä kahden viikon kuluessa Eurodac-osumasta ja sen vastaanottaminen on vahvistettava viikon kuluessa. Ilmoituksen vastaanottaneella jäsenvaltiolla on mahdollisuus vastustaa siirtoa, jos se voi osoittaa vastuun lakanneen jollakin asetuksessa määritellyllä perusteella.

Hakijan siirtoa koskeva päätös tulisi tehdä viikon kuluttua vastaanottopyynnön hyväksymisestä tai takaisinottoilmoituksesta. Voimassa olevassa asetuksessa ei päätöksenteolle ole asetettu määräaika. Kuten voimassa olevassa asetuksessa, siirto tulee suorittaa kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun vastaanottopyyntö on hyväksytty tai takaisinottoilmoitus on vahvistettu, tai jos muutoksenhaulla on ollut lykkäävä vaikutus, lainvoimaisesta päätöksestä. Oikeussuojakeinoja koskien viitataan U kirjelmässä U 62/2020 mainittuun.

Voimassa olevan asetuksen vastuun siirtymistä koskevat säännökset ovat osaltaan vaikuttaneet siihen, että hakijat voivat välttää siirron vastuuvaltioon ja näin vaikuttaa vastuuvaltion määräytymiseen. Tästä syystä vastuu ei enää siirtyisi, jos takaisinottoa koskevaa ilmoitusta ei lähetetä määräajassa. Hakijan katoaminen ei myöskään enää johtaisi vastuun siirtymiseen tietyn määräajan kuluessa, vaan jäsenvaltio voi käyttää siirtomääräajasta (kuusi kuukautta) jäljellä olevan ajan toteuttaakseen siirron siitä hetkestä, jona hakija on taas viranomaisten saavutettavissa.

Vastuussa olevan valtion määrittämisperusteet ja niiden etusijajärjestys (vastuuhierarkia)

Jäsenvaltioiden on käsiteltävä jokaisen kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön minkä tahansa jäsenvaltion alueella tai rajalla tai kauttakulkualueella tekemä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus. Hakemuksen käsittelystä vastaa vain yksi valtio. Tämä valtio määrittää asetuksen mukaisilla perusteilla, joita sovelletaan siinä määritellyssä järjestyksessä (vastuuhierarkia). Vastuuvaltio määritetään sen tilanteen mukaan, joka vallitsi, kun henkilö haki ensimmäisen kerran kansainvälistä suojelua jossakin jäsenvaltiossa. Nämä peruseriaatteen säilyvät myös nyt ehdotetussa asetuksessa.

Voimassa olevan asetuksen 603/2013 vastuuperusteet ja niiden järjestys ovat seuraavat: kansainvälistä suojelua saavat perheenjäsenet; kansainvälistä suojelua hakevat perheenjäsenet; oleskelulupien tai viisumien myöntäminen, luvaton ulkorajan ylittäminen ja laitton oleskelu; viisumivapaa maahantulo; ja hakemuksen tekeminen lentokentän kansainvälisellä kauttakulkualueella. Lisäksi asetus sisältää erilliset säännökset vastuuvaltion määrittämisestä, kun kyseessä on ilman huoltajaa tuleva alaikäinen ja tilanteesta, jossa hakijalla on perheenjäsen(iä) useissa valtioissa. Jos vastuuvaltiota ei voida määrittää edellä mainittujen perusteiden kautta, vastuussa on se valtio, jossa ensimmäinen hakemus on jätetty.

Nyt komissio ehdottaa edellä mainittuihin vastuuperusteisiin joitakin kohdennettuja muutoksia voimassa olevaan verrattuna. Vastuuperusteet ja niiden hierarkia määrittää ehdotuksen artikloissa 14 - 23. Kuten yllä vastuunmäärittämistä koskevan menettelyn osalta todettiin, jos vastuuvaltiota ei voida määrittää em. perusteiden mukaisesti, käsittelystä vastaisi ensimmäinen jäsenvaltio, jossa ensimmäinen kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on rekisteröity.

Vastuuhierarkia säilyy käytännössä samana, mutta voimassa olevin perusteiden väliin ehdotetaan lisättäväksi yksi uusi peruste. Tämä uusi vastuuperuste on jäsenvaltion oppilaitoksen antama tutkinto- tai pätevyystodistus ja hierarkiassa se asettuu oleskelulupia ja viisumia (art. 19) ja maahantuloa (art. 21) koskevien perusteiden väliin, eli vastuuhierarkian loppupäähän. Tämän uuden perusteen tarkoituksena on vahvistaa sitä lähtökohtaa, että hakemus käsitellään jäsenvaltiossa, johon hakijalla on merkityksellisiä yhteyksiä. Mikä tahansa todistus ei kuitenkaan voi tulla kyseeseen, vaan tällaisen tutkinto- tai pätevyystodistuksen olisi edustettava vähintään kansainvälisen koulutusluokituksen tasoa 2 vastaavaa ylemmän perustasteen koulutusta, jonka on tarjonnut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2016/80135 määritelty oppilaitos tai korkeakoulu jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaisesti.

Ehdotuksessa myös säilytetään vuonna 2016 ehdotettu perheenjäsenten määritelmän laajentaminen siten, että se käsittäisi myös 1) hakijan sisaruksen ja 2) perhesiteet, jotka on solmittu alkuperämaasta lähdön jälkeen, mutta ennen saapumista jäsenvaltion alueelle. Tähän liittyen on huomattava, että perheenjäsenyys on vastuuperuste vain, jos perheenjäsen on kansainvälistä suojelua saava (art. 16) tai sitä hakeva eli turvapaikanhakija (art. 17). Sisarukset ovat tarkkaan rajattu mutta merkittävä henkilöryhmä, joiden yhteydessä perhesiteiden todistaminen ja tarkistaminen on mahdollista, ja pyrkimykset väärinkäytöksiin pystytään havaitsemaan vastuuta määritettäessä. Perheksitteiden laajentaminen käsittämään perheet, jotka on muodostettu kauttakulkumatalla, perustuu muuttoliikkeeseen viime aikoina liittyneihin ilmiöihin, kuten tulijoiden pitkäaikaiseen oleskeluun alkuperämaan ulkopuolella (esimerkiksi pakolaisleireillä) ennen EU:hun saapumista. Näillä perheen määritelmän laajennuksilla on tarkoitus huomioida yhteys asianomaisen henkilön ja käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion välillä, minkä voidaan arvioida osaltaan vähentävän hakijoiden luvaton edelleen liikkumista jäsenvaltioiden välillä ja edistävän hakijan kotoutumista, mikäli hänelle myönnetään kansainvälistä suojelua. Kuten sisäministeriön lausunnossa SM2021-00092 todetaan, on myös olennaista huomata, että asetuksen avulla ainoastaan määritellään kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio. Sillä ei ennakoida turvapaikkamenettelyn lopputulosta, vaan hakijan kansainvälisen suojelun tarve arvioidaan erikseen asiaa koskevien kriteerien pohjalta. Asia myöskään linkity esimerkiksi perusteisiin myöntää oleskelulupa perhesiteiden perusteella.

Vaikka aikaisemmissa lausunnoissa todetun mukaisesti on todennäköistä, että ns. ensimmäisten tulomaiden vastuulle jäävien hakemusten määrä pysyy näistä vastuuperusteiden muutoksista huolimatta edelleen suurina, ovat ne kuitenkin yksi askel kohti vastuun oikeudenmukaisempaa jakautumista jäsenvaltioiden välillä. Sellaisina ne ovat yhteisvastuumekanismin rinnalla tärkeä osa uudistusta. Ehdotusta onkin tarkasteltavaa

kokonaisuutena. Voimassa olevan asetuksen perhesideperusteiden soveltamisen pohjalta on tosin arvioitavissa, että muutoksilla on hyvin pieni vaikutus Suomelle esitettyjen vastaanottopyyntöjen määrään. Samoin on todennäköistä, että Suomi myös esittää näillä perusteilla pyyntöjä ainoastaan muutamassa tapauksessa vuosittain. Kuten valtioneuvoston kannassa todetaan, unionin alueella tehdyn kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio on voitava määrittää nopeasti, selkeästi ja yksiselitteisesti. Neuvotteluissa siten pyritään siihen, että Maahanmuuttovirasto voi myös käytännössä selvittää vastuun olemassaolon myös näiden uusien perusteiden pohjalta ja antaa vastauksen sille esitettyyn vastaanottopyyntöön.

Yllä mainittujen muutosten lisäksi asetuksen 19 artiklan mukaisten viisumeihin ja oleskelulupiin liittyvien vastuuperusteiden soveltamista ehdotetaan pidennettäväksi kolmeen vuoteen nykyisen kuuden kuukauden (viisumi) ja kahden vuoden (oleskelulupa) sijasta. Myös luvattomaan ulkorajan ylittämiseen perustuva vastuu säilyisi kolme vuotta nykyisen 12 kuukauden sijasta, ja komissio ehdottaa, että tämä vastuuperuste soveltuisi myös tilanteissa, joissa hakija tuli jäsenvaltion alueelle etsintä- ja pelastusoperaation seurauksena. Laitonta oleskelua koskeva vastuuperuste ehdotetaan poistettavaksi. Sen käytännön soveltaminen on ollut vaikeaa, koska tarvittavaa näyttöä vastuuperusten olemassaolosta on ollut hankala esittää.

Hakijan velvoitteet

Voimassa oleva asetus ei sisällä hakijan velvoitteita koskevia säännöksiä. Nyt hakijalle asetetaan velvoite tehdä hakemus siinä jäsenvaltiossa, johon hän on ensin laittomasti tullut (ns. "ensimmäinen tulovaltio") tai jossa hakija oleskelee laillisesti. Tämän jälkeen hakijan on oltava läsnä kyseisessä jäsenvaltiossa määrittämismenettelyn ajan ja vastuussa olevassa jäsenvaltiossa määrittämisen jälkeen. Tällä muutoksella selvennetään, että hakijalla ei ole oikeutta valita sen enempää jäsenvaltiota, jossa hän hakemuksensa jättää, kuin hakemuksen käsittelystä vastaavaa jäsenvaltiotakaan. Jos tätä velvoitetta ei noudateta, hakijalla on siirtopäätöksen jälkeen oikeus vastaanottopalveluihin ainoastaan siinä valtiossa, jossa hänen on oltava läsnä. Asetuksessa asetetaan hakijoille myös velvoite esittää hyvissä ajoin kaikki seikat ja tiedot, joilla on merkitystä vastuujäsenvaltion määrittämisessä, ja tehdä yhteistyötä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisien kanssa. Tarkoituksena on varmistaa muuttovirtojen hallinta, helpottaa vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä, nopeuttaa hakijan pääsyä turvapaikkamenettelyyn ja ehkäistä luvatonta edelleen liikkumista.

3. Sisäisiä siirtoja koskeneet neuvoston päätökset

Päätös (EU) 2015/1523 (Italiasta siirretään 24 000 ja Kreikasta 16 000 turvapaikanhakijaa muihin EU-maihin)

Päätös (EU) 2015/1601 (Italiasta siirretään 15 600 ja Kreikasta 50 400 turvapaikanhakijaa. Lisäksi vuoden kuluttua Italiasta ja Kreikasta siirretään 54 000 turvapaikanhakijaa oikeassa suhteessa muihin EU-maihin)

Jo ensimmäisessä komission päätöksessä jäi 8 000 paikkaa, joita ei osoitettu yhdellekään jäsenmaalle. Toisessa päätöksessä määriteltiin, että jäsenmaat voivat täyttää 54 000 turvapaikanhakijan velvoitteensa myös sallimalla syyrialaisien laillisen maahanmuuton Turkin alueelta.

LIITTEET

Asiasanat	muuttoliike, turvapaikanhakijat, turvapaikka, laitton maahanmuutto
-----------	--

Hoitaa	SM, UM
--------	--------

Tiedoksi	EUE, OKM, OM, STM, TEM, VM, VNK, VTV
----------	--------------------------------------